

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 471
Joi,
8
octombrie
1992
5 lei

Morcovul domnului Iliescu

Foarte hazliu, dl. Iliescu, marți seara. L-ați ascultat? Ce ne-am mai distrat! Mai ales la începutul, la mijlocul și la sfârșitul apariției sale radio-televizate. Cît tact și cîtă subtilitate politică pe capul domniei sale, cu care stă pe scaunul prezidențial. De altfel, sîntem foarte obișnuiți cu „subtilitățile” dînsului. Chestia cu morcovii, mai ales, ne-a făcut praf și ne-a anunțat o seară foarte plăcută.

Ceea ce ne-a sugerat dl. Iliescu este memorabil. Imaginați-vă un „cîmp (întins) de morcovi” și vă veți da seama și de starea agriculturii noastre. Și pe acest cîmp de morcovi dl. Iliescu întîmpinat de țărani cu „tradiționalul” morcov cu sare. „Pe asta îl iau să-l dau lui Constantinescu”, și-a zis președintele și era cît pe-acis-o făcă, în direct, și la o oră de maximă audiență.

În fine, n-a făcut-o, dar ce ne-am mai distrat cînd, despre imaginea României în lume, președintele a spus: „aprecierea acestui regres este relativ (n.m. — relativ sînteți dumneavoastră domnule Iliescu, dar nu vă dați seama) fiindcă depinde la ce ne raportăm”. Eu zic să ne raportăm la comuna primitivă. Ca să fim și noi o dată „mîndri” de „evoluțiile pozitive” și „deschiderile multiple” pe care le avem pe plan internațional. (Nu zic că nouă ne lipsesc „deschiderile”, dar alții ne cam închid ușa în nas și ne întorc posteriorul).

Dar cel mai mult mi-a plăcut cînd a depănat despre „binecunoscuta opoziție” pe care dînsul i-a făcut-o lui Ceaușescu, încă din anul unamienouăssuteșaptezeciesunu fix, cînd a fost etichetat ca avînd „deviație intelectualistă”. „Deviație” cu care a și rămas de altfel.

Dar să revenim la morcovii noștri... adică ai domnului Iliescu, care, se pare, că n-a uitat sula pe care opoziția i-a pus-o în coaste în ianuarie 1990, așa că președintele provizoriu (încă) o întoarce acum sub formă de morcov.

Eu cam atîta am avut de spus că mai mult n-a spus nici dl. Iliescu. Ceea ce este foarte urît din partea dumnealor.

NATALIA DROC

În exclusivitate

„Sibiul i-a fermecat pe totii”

— interviu cu dl. EUGENE VON ITTERBEEK, inițiatorul Centrului de Poezie și Dialog Social Est-Vest de la Sibiu —

— La una din întîlnirile din cadrul Centrului de Poezie și Dialog Cultural Est-Vest din iarna trecută, ați mărturisit că sînteți un visător și totodată ați prezentat proiectul realizării Festivalului Internațional de Poezie de la Sibiu. Nu mulți erau convinși atunci că acest festival va avea loc aici. Acum, la încheierea celei de a XIV-a ediții a Festivalului, prima din Europa de Est, toată lumea s-a putut convinge că visul a devenit realitate. Care sînt părerile dumneavoastră la încheierea acestui eveniment?

— Știți, este în continuare un vis. Este imposibil să te oprești după un singur festival. Trebuie să continui. Trebuie să visezi în continuare. Îmi place acest lucru. În probleme culturale, ca și în probleme politice, ca de altfel în toate proiectele, este ne-

voie de visare, de vise bune, desigur, așa că vom continua să visăm. Festivalul a fost un succes și spun asta nu pentru că este proiectul meu sau al grupului meu de inițiativă. În primul rînd vreau să subliniez faptul că am primit sprijinul multor instituții din Sibiu și, de asemenea, al Ministerului Culturii, lucru ce este deosebit de important. În Sibiu nu a fost doar o cooperare de ordin administrativ, ci una de ordin sentimental. Oamenii ne-au susținut din inimă, avînd motivații adevărate pentru acest lucru. Am fost primiți peste tot cu căldură. Ne-am simțit bine la Teatru, la Universitate, la Cercul Militar, la toate muzeele, la Prefectură. Am purtat peste tot discuții foarte interesante. Un festival nu poate cădea din cer, el trebuie să-și aibă rădăcinile lui în grupul, în comunitatea o-

rașului care-l găzduiește. Acest lucru este esențial. Colocviul, care a avut loc în sala Senatului Universității, aceea cameră minunată — o fostă capelă — este un început. Pe viitor, sperăm ca întîlnirile noastre poetice și filosofice să aibă loc tot aici. De această dată au fost mulți oameni, din multe țări, iar colocviul a avut un standard foarte

(continuare în pag. a II-a)

Marius GHEORGHIU

Sibiul-oraș universitar

Luni, 5 octombrie a.e., ora 12, a avut loc în sala mare a Cercului Militar Sibiu, deschiderea festivă a cursurilor noului an universitar la Facultatea de Geografia Turismului. Au participat pe lângă cadre universitare și dl. Ilioniu subprefect. În cuvîntul inaugural rostit de dl. Velcea Ioan, decanul facultății, domnia sa a subliniat că această unitate de învățămînt superior este unica de acest gen din România, în care disciplinele de predare sînt formate din cursuri complete și diverse, — geografie, geologia turismului, istoria artei, limbi străine etc. — toate acestea asigurînd o pregătire competitivă a studenților cu aceeași din celelalte țări avansate cu tradiție în turism. În cele 8 facultăți și patru colegii ale Universității „Dimitrie Cantemir” București, studenții sînt pregătiți de o asemenea manieră, încît odată școala terminată, să poată contribui efectiv la dezvoltarea unei adevărate industrii a turismului posibilă în România datorită potențialului natural existent, care în prezent însă nu este exploatat judicios. Dl. dr. M. Luburici — rectorul Universității „Dimitrie Cantemir” a informat că Facultatea din Sibiu, care numără peste 800 de studenți la cursuri de zi și fără frecvență, se va lansa cu un plan de cercetare științifică și elaborare de plante cu profil turistic referitoare la zonele din apropierea Sibiului. De asemenea, studenții au fost informați asupra faptului că vor fi acordate burse de merit primilor doi studenți cu cele mai bune rezultate la învățătură, care echivalează cu scutirea a jumătate din taxe.

În speranța că și această facultate, alături de Universitatea Sibiană va așeza Sibiul la locul cuvenit între orașele universitare dorim dascălilor și studenților putere de muncă și rezultate profesionale care să le, și să ne facă cinste.

Camelia PENTELESCU

Aniversare

În data de 6 octombrie a.e., la Restaurantul „Împăratul Romanilor”, Consulatul german din Sibiu a oferit un cocteil în cinstea aniversării a doi ani de la unificarea celor două Germanii, împlinită la începutul lunii octombrie 1990. Printre invitații de onoare a fost ambasadorul Germaniei la București, dl. dr. Anton Rolbach, împreună cu soția. Domnia sa ne-a declarat: „Sînt impresionat de această manifestare. Au fost foarte mulți profesori tineri, preoți tineri prezenți, dar și oameni de vîrstă respectabilă. Ar trebui să ne gîndim la o posibilitate ca această modalitate de sărbătorire să se întretină în ani. După nici 14 zile de la numirea mea ca ambasador al Germaniei la București, am dorit să calc pe urme deja trasate. Am fost plăcut surprins de marea participare la această sărbătoare a poporului german. Am început să ne gîndim mai serios la ceea ce înseamnă unitatea germanilor. Această unificare este un cadou pe care ni l-a făcut istoria, sigur, susținut de o politică puternică practică de Republica Federală. Noi am observat că 40 de ani de so-

cialism nu pot fi depășiți în timp scurt. Au apărut probleme sociale și economice destul de serioase. Este nevoie de multe eforturi ca să obținem ce ne-am propus. Personal, sînt increzător că străduințele noastre vor duce la un efect pozitiv. Într-o bună zi și în estul Germaniei va exista o industrie modernă”.

La recepție nu au lipsit consilierul șef al Ambasadei Germane, dl. Berger Miguel, membri ai Ambasadei, operatorii ai Televiziunii germane, reprezentanți ai minorității germane, ai Bisericii Evanghelice C.A., reprezentanți ai Administrației locale Sibiu, și ai altor instituții sibiene.

Cu amabilitatea bine cunoscută de sibieni consulul german dl. Peter Fingen ne-a declarat: „Am avut această inițiativă anul trecut și am reluat-o cu succes și anul acesta. Cu această ocazie am reîntîlnit mulți prieteni buni. Ca și anul trecut aproape toți cei care au fost invitați, cca 360 de persoane, au fost prezenți. Am dori ca această modalitate de sărbătorire a unificării germanilor să devină o tradiție pe care să o repetăm în următorii ani”.

Camelia PENTELESCU

◆ Informații ... Informații ... ◆

Lansare de carte

Librăria HUMANITAS vă invită vineri, 9 octombrie, ora 18, la sediul librăriei, pentru lansarea volumului de eseuri pe teme politice, APEL către LICHELE de Gabriel Liiceanu.

Întîlnirea cu autorul va avea loc în aceeași zi la sala de lectură a bibliotecii Astra.

Concert simfonic

Azi, 8 octombrie, la ora 18,

sala Cercului Militar este gazda Filarmonicii „W.A. Mozart” din Sibiu, care prezintă concertul săptămînal, avîndu-l ca dirijor pe CRISTIAN ALEX. PETRESCU, iar ca solist pe FLORIN CROITORU (laureat la recentul concurs internațional de vioară „Fritz Kreisler” — Viena). În program: Franz Schubert — Simfonia a V-a; C. Saint-Saëns — Concertul pentru vioară și orchestră; M. Ravel — Suita „Ma mère l'oye”.

(M.G.)

Necesitatea unei Acțiuni Creștine Unite

Societatea românească se află în prezent într-o profundă criză morală și spirituală, urmare a îndepărtării de Dumnezeu în perioada propagandei ateo-comuniste. Această criză s-a agravat în cei doi ani de după revoluția din decembrie 1989. Întrucât ea a cuprins întregul popor, soluția redresării nu poate veni decât prin unirea tuturor forțelor conștiente din întregul popor. Înainte de toate este însă nevoie de ajutorul lui Dumnezeu și noi trebuie să acționăm astfel încât să ne fie acordat acest ajutor. Trei lucruri se cer pentru a-l obține: CREDINȚĂ, IUBIRE și DREPTATE. Sub acest stindard vom începe și dezvoltăm Acțiunea Creștină Unită.

Care sînt relele ce pot fi limitate printr-un efort comun al tuturor creștinilor de bună voință? Nesocotirea dreptului la viață, alcoolismul, narcomania, furturile, corupția, minciuna, calomnia, dușmănia între frați români de convingeri religioase diferite, dușmănia între naționalități, violența, ignoranța celor aflați în suferință și lipsuri, ignoranța în probleme morale ale tineretului și generației adulte crescute sub ateo-comunism, lipsa de educație creștină în familie și școală etc. Iată un cîmp de activitate uriaș! Este loc de lucru aici pentru toți creștinii, ba încă e muncă multă pentru fiecare. Oare nu ne va întreba cîndva Dumnezeu ce am făcut noi toți pentru acest mare ogor?

De unde să începem? Desigur, de la redresarea sufletească a fiecăruia dintre noi, de la curățirea ogorului sufletului al fiecăruia

dintre noi de buruienile și mărăcinii păcatului. Să-i ajutăm pe alții suferinți, mai înții prin acea formidabilă pedagogie care este exemplul personal. Dar trebuie să pregătim și ogorul sufletească al aproapei. Speranța noastră, a neamului nostru, stă pe plan spiritual în tînăra generație. Să-i creștem pe copii și pe adolescenți în credință și iubirea față de Dumnezeu și de aproapele. Deci, primul pas este să se predea religia în școlile de toate gradele, nu numai în gimnaziu, ci și în licee și facultăți, ca obiect de studiu cu drepturi depline. Ce știință este mai importantă pentru om decât știința cunoașterii lui Dumnezeu, de care atîrnă fericirea veșnică a sufletului fiecăruia? Apoi să acționăm pentru realizarea unui climat de toleranță între toți membrii acestui popor, pe tărîm religios, social, politic și național. Dialogul în spiritul iubirii creștine poate fi o cheie pentru cele mai complicate lăcate. Să învățăm împreună limbajul iubirii și al toleranței, cu care Hristos și-a agonosit lumea și istoria. Să pășim cu curaj pe urmele învățătorului nostru, al tuturor, Iisus Hristos.

Pentru o reflecție comună asupra celor arătate, oferim următoarea adresă: Octavian Moisin, str. Stadionului, 10/4, 2342 — Or. Victoria, jud. Brașov.

Bunul Dumnezeu să ne apere și să ne ajute pe toți!

Prof. Dr. Octavian MOISIN

De-ale Primăriei

● Săptămîna trecută într-o ședință a primăriei, doamna consilier Iulia Drăguțoiu a pus în discuție o chestiune care, după cîte am înțeles, a mai făcut subiectul ședințelor primăriei. Este vorba despre Grădina zoologică — cea mai veche grădină zoologică din țară, spune doamna Drăguțoiu. Mai concret, „prizonierii” acestei grădini riscă să moară de foame, cum s-a și întâmplat de altfel cu cei doi (din cei 6) pui de leu.

Noi mai adăugăm că imaginea pe care ți-o dau lupii jigăriți, vulpile cu blană roasă și urșii murdari nu sînt de natură să atragă în aceste ultime zile de toamnă vizitatorii, mai ales copii. Păcat!

● În aceeași ședință s-a mai discutat o problemă, de data aceasta ridicată de cetățeni: locul de joacă pentru copii, de la blocul 9 Turnisor. Acesta este ocupat de garaje. Serviciul Urbanism i-a amendat pe „proprietarii”, dar conform legii nu-i poate obliga

la demolarea garajelor. Ca să vezi cîtă „duritate” pe legile noastre!

În fine, toată lumea este de acord că trebuie făcut ceva. Adică acest loc de joacă pentru copii trebuie protejat, că și-așa sînt puține. Și în afară de asta trebuie dat un exemplu că „aștia” și-au luat-o în cap de tot. Eventual să fie repetată amenda. Pînă la urmă se cade de acord că trebuie găsită o procedură de urgență, și se hotărăște a se face formele pentru intentarea unui proces de demolare. Așa le trebuie, să se învețe minte!

Natalia DROC

A fost odată...

...pe strada Luptei o piață civilizată (cît de cît), unde gospodinele își puteau cumpăra cele trebuincioase mincării.

Dar de vreo doi ani încoace, amintitul loc din orașul nostru a fost dat uitării, rămîind al nimănui.

Desfacerea produselor de către cei care se încumetau, este tot mai rară, gospodinele trebuind să ia drumul pieții de pe Rahova, în timp ce pe locul amenajat în apropiere, tronează mizeria, dezordinea.

Tomberoanele pline cu gunoi, grămezi cu resturi aruncate la voia întâmplării, pe care muștele, șobolanii și cîinii s-au făcut stăpîni. A fost odată o piață cît de cît civilizată, de care acum nu se mai interesează nimeni, deși mă îndoiesc că prin aceste locuri n-au trecut „emanații” lui decembrie 1989, dar care s-au făcut că n-au văzut nimic. Avem un loc pentru comerț civilizat, pe care nu-l folosim întrebarea se pune: de ce nu-l transferăm în Vasile Aaron, unde legumele și fructele stau așezate direct pe jos.

Ce părere au cei de la Primărie?

Dar serviciul specializat al piețelor, unde niște angajați primesc niște lefuri?

M. BALOMIR

„Sibiul i-a fermecat pe toți”

(Urmare din pag. 1)

ridicat, de ținută cu adevărat internațională, la fel cum îl realizăm noi la Louvain. Acest nivel nu ține de spiritul conservator — cum am putea fi acuzați — ci tocmai de o varietate. Există o mulțime de festivaluri în Europa și ca și acestea „cel de la Sibiu trebuie să-și găsească un profil. Sînteți un oraș universitar și cred că tocmai Universitatea poate să-și contureze acest profil specific, mai ales că există o bună cooperare în acest sens. Vom putea deci reuni filosofia și poezia. Cred chiar că este o posibilitate unică în Europa, în acest moment, pe care trebuie să o realizăm. Un alt lucru ar fi tocmai acest oraș, care l-a fermecat pe toți participanții. Fiecare dintre ei m-a întrebat care este misterul acestui oraș, pentru că toți au avut senzația că se simt ca acasă. Nu știu ce să spun, însă pietrele, zidurile și monumentele imprimă acest sentiment... Și apoi este magia peisajului din împrejurimile orașului, care ne ajută să ridicăm trăirile și simțirile noastre pe trepte nevăzute. Poate și faptul că orașul se află la 500 metri altitudine, într-o zonă montană, te face să te simți mai aproape de Rai... Toate aceste lucruri plutesc în atmosfera Sibiului. Părțile artistice ale Festivalului au fost de asemenea, la înălțime. Am descoperit acum Teatrul, care va fi o importantă investiție pentru viitor. Am certitudinea că Poezia are nevoie de astfel de profesioniști pentru a putea fi prezentată publicului.

— Desigur, sfîrșitul Festivalului nu înseamnă și sfîrșitul Dialogului Est-Vest. Care va fi calea de dezvoltare a acestui dialog în perioada de pînă la următorul Festival?

— Primul lucru, foarte important în această perioadă, constă în faptul că Președintele General al Festivalului

este român (Ștefan Augustin Doinaș — n.n.), astfel încît el ne va putea ajuta mult în menținerea și dezvoltarea Festivalului în România. Avem trei proiecte concrete pentru anul următor, sau mai bine spus trei vise. În primul rînd avem un proiect împreună cu dl. dr. Lungu, directorul Muzeului Brukenthal, care constă în realizarea unui album de poezie intitulat: „Natură moartă”, ilustrat cu picturile flamande și olandeze aflate în colecția muzeului, cărui intenționăm să-i facem o frumoasă lansare în cadrul unei expoziții, probabil în cea de a doua jumătate a lunii mai 1993. Apoi, dar acest proiect este cu adevărat de domeniul visului, intenționăm să realizăm o colecție de texte biblice privind Geneva, din punctul de vedere al unui text poetic. Este un lucru greu de realizat, deoarece vom avea nevoie de bani. La acest colocvii vor participa și reprezentanții diferitelor culte creștine. În luna octombrie a anului viitor vom încerca să inaugurăm Catedra de Poezie Europeană. Acestea ar fi cele trei proiecte ce privesc România. Lucrez în acest moment la un dosar privind rețeaua europeană de poezie, pe care vreau să-l transmit autorităților Comunității Europene de la Bruxelles, pentru a putea obține fondurile necesare creării acestei rețele și a da posibilitatea dezvoltării de sine stătătoare fiecărui proiect în parte, din cadrul acesteia. Bineînțeles această dependență va fi una colegială și, desigur, în acest moment Sibiu este singurul centru de acest fel din Europa Centrală și Estică. Va exista un demers pentru crearea unor centre similare la Szczecin — Polonia și altul la Malaga — Spania, precum și alte două în Olanda. În mare, acestea sînt intențiile noastre pentru următoarea perioadă.

— Vă mulțumim și vă dorim succes în continuare.

Calendar creștin

În această lună, în a 8-a zi, pomenirea Preacuvioasei Pelaghia și a Sfintei Taisia.

Joi, 8 octombrie 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. 10.00 Actualități • Meteor. 10.20 Calendarul zilei. 10.30 Super Channel. 12.05 Ora de muzică. 13.00 Oameni de lîngă noi. 13.30 Jazz ma-

gazin. 14.00 Actualități • Meteor. 14.20 Tradiții folclorice. 14.50 Preuniversitaria. 15.30 Telescoală. 16.00 Tinerii și muzica lor. 16.30 Forum. 17.00 Actualități. 17.05 Repere moldave (RTV Iași). 17.35 Lumea ideilor. 18.00 Tele discul muzicii populare. 18.20 Simpozion. 19.00 Studioul economic. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial: „Dallas”, (170). 21.45 Reflecții rutiere. 22.00 Reporter '92. 22.30 Microrecital Dida Drăgan. 22.45 Confluente. 23.15 Actualități. 23.30 Stadion. 24.00 Închiderea programului.

Scrieri deschise

Ce ne vom face?

Fostul, blestematul regim de "atură proletară", care ne dădea salarii mici, s-a gândit să ne ajute dându-ne lunar rații de alimente, zise raționalizate, la un preț, cât de cât accesibil [...]

Actualul regim autointitlat "Frontul salvării naționale" dar care de fapt este frontul infometării și nu al salvării, a menținut până în luna ianuarie 1992 aceste rații de alimente, dar numai la ulei și zahăr. Ni s-a promis că ni se vor da rațiile restante, dar nu ni s-au dat decât pe luna septembrie. Rațiile restante pe lunile aprilie — august se pare că ne vor fi date la Sfântul așteaptă. În schimb se găsesc aceste alimente pe piață, dar la prețuri de speculă inaccesibile: uleiul la 200 lei/litru, deci de aproape 12 ori mai scump, zahărul la 250 lei/kg, deci de aproape 18 ori

mai scump, făina cu 110 lei/kg, deci de 22 ori mai scumpă, pâinea cu 100 lei/kg, deci de 20 de ori mai scumpă, iar legumele și fructele din livizile statului de cca 10 ori mai scumpe. Cartoful, mîncarea săracului, ni-l vinde aprozarul cu 95 lei/kg, deci de 22 de ori mai scump decât era. Oare ce ne vom face cu această scumpire a alimentelor de primă necesitate?

Ni s-au mărit salariile, dar numai de 5 ori, la mulți chiar mai puțin, deci nivelul de trai ne-a scăzut la mai puțin de jumătate. De ce face regimul fedesenist acest lucru? Din imposibilitate, incapacitate, sau din alte motive? Și totuși mai sînt orbi care le dau votul pentru a se perpetua această situație. Mare-i stupidenia!

I.N.T. ROMÂNUL

Stimați domni

Sînt o simplă muncitoare (fostă) fără studii, însă judec altfel decât majoritatea. Sînt atît de indignată de rezultatul alegerilor, de-mi vine să merg și să strig: Vai nouă, vai! Nu pot să-mi explic cum românul zice una și face alta! Zice "jos comunismul!" și-l pune sus. Zice: "jos Iliescu!" și-l pune sus. Am impresia că românul nu mai e normal, își bate joc de propria lui țară. Nu-mi găsesc răspuns cum a fost posibil ca ce ai răsturnat, tu, acum să reinvi? Toată lumea vrea o schimbare în țara noastră, are posibilitatea să o facă și nu o face! Cum e posibil? Poate puteți dvs. să-mi dați un răspuns, că eu nu-l găsesc. Dl. Mănzatu zicea odată că-l doare sufletul de această țară, dar acum ce va mai zice că nici reprezentanți în Parlament nu mai are? De asemenea, dl. Cîmpeanu, nu mă așteptam să facă asemenea greșeli. Convenția, cred, era mai puternică cu liberalii. Sau așa a

fost destinul României, să sufere în continuare! Dar ce facem noi care nu l-am putut suporta pe Iliescu nici 2 ani? Dar cum îl vom suporta 4 ani? Nu mai spun decât că e un nesimțit. Abia am așteptat alegerile să scăpăm de el. Îmi ziceam că nu mai e "dumnică orbului", însă oamenii au rămas orbi. Cum zice Domnul nostru Iisus Hristos: "Ochi au și nu vor vedea! Urechii au și nu vor auzi!" Așa a fost poporul nostru, îndobitocit.

Vă rog mult, faceți un apel de suflet pentru creștinii care cred în Dumnezeu, ca la al doilea tur de scrutin să nu mai aleagă un ateu! Numai o minune Dumnezeu-iacă ne mai poate salva de gheara comunistă. În caz contrar va fi pe capul nostru o pedeapsă. Vă rog scuzați-mi greșelile și scrisul, căci sînt plină de nervi.

Dumnezeu să ne ajute.

Claudia TUREA

Măi, dragă vecină!

Un prieten mi-a atras atenția să citesc, în "Tribuna" de sîmbătă 3 octombrie a.e., articolul "Nu vreau ca mama mea să mai fie jignită". Mi-a cerut să-l lămuresc ce anume vrea să spună. La gândul că trebuie să-i extrag ideile principale, după cum nu se mai procedează astăzi decât în școală, am dat a zîmbi, dar cînd mi-a subliniat că autoarea îmi este vecină am devenit sobru. Deci, Nela Frățilă este vecina, care pentru mine, era doamna F., chiar în vremurile cînd se purta titlul de tovarășă și de la care a vrut și a avut foloase.

Motivația articolului este etică, iar inadecvarea lui este tot etică. Limbajul induce o oarecare redundanță stilistică determinată etic. Primul aliniat este suficient pentru a argumenta afirmația: o ploaie de pronume personale la persoana întii, la diferite cazuri: mi, s-, m-, meu, m-, eu, mine însămi, -mă, eu, mine, îmi, mă. Pe la mijlocul textului există o propoziție subordonată atributivă: "care s-au ridicat, uneori împotriva observatorilor interni, mai precis cei de la LADO", în care sintagma "cel de la LADO" este trecut greșit la nominativ, corect fiind la genitiv, deci "a celor de la LADO". Oricum, scriitura aparține nu stilului oral, ci limbajului oral. "Ideile principale" aparțin etosului cultivat de către comunisti. Să mă explic. A devenit clișeu afirmarea unui patriotism regional cu trimitere la o personalitate. Este mai aproape de adevăr Bărăganul lui Odobescu sau al lui Panait Istrati decât cel al lui Fănuș Neagu, care este mai degrabă raiaua Brăilei. Iar ca actualitate,

Bărăganul este al tovarășului Iliescu, sau mai precis al ministrului agriculturii Mărculescu. Nu România interbelică este de vină că mama dvs. nu are decât patru clase elementare (cuscii dinsei, dacă nu mă înșel, au studiat în aceeași Românie mai mult). Dvs. dați vina pe "regimul burghez-moșieresc". Nu vă este permis să ridiculați democrația parlamentară pentru slăbiciunile ei în numele interesului de castă.

Faceți parte dintr-o "anumită parte" (expresie din limba de lemn a președintelui din Bărăgan) a societății românești, care a avut foloase mari de pe urma dictaturii partidului comunist. Soțul, Marius Frățilă, absolvent de horticultură la Iași (coleg cu ministrul adjunct Dodu Gălăman, din ultimii ani ai Ceaușescului) a fost ani mulți șef peste gospodăria de partid la județul Sibiu, iar superiorul său de la București era Mihai Gere. Dacă lumea a ieșit în stradă la Brașov în 1987, și în toată țara în 1989, pentru mincare, cititorii trebuie să știe că bunătățile aflate la dispoziția nomenclaturii și a aparatului de partid erau gospodărite de tov. M. Frățilă.

Cereți echidistanță. Sub comunisti nu v-a deranjat echidistanța, dimpotrivă, v-a aranjat. Am toată considerația pentru mama dvs. pentru vîrsta ei, pentru că este mamă și pentru că "a avut un mai dezvoltat simț al valorii decât al averii", după cum foarte frumos spuneți dumneavoastră (Surprinzător și încîntător de frumoasă este expresia formulată de un contabil). Știu că și dvs. ați dat prioritate valorii, care poate

deveni avere, prin uzufruct, prin posesiune și, dacă dă bunul Dumnezeu, prin proprietate. Locuiți prin grija partidului comunist în casa lui Schullerus — din str. Z. Boiu (împreună cu Lów a întemeiat Institutul săseso transilvănean pentru agricultură, prin care a fost coordonată modernizarea agriculturii — menționez printre succese: selectarea porcului de Bazna). Casa este situată în mijlocul unui parc aproape la fel de mare cît parcul Astra. De ce nu a fost echidistant partidul cu "prostimea needucată", înghesuind-o în gheto-uri din betoane reci, dîndu-i apă, lumină și căldură nu cu zgîrcenie, ci cu bătaie de joc. Ar fi interesant de cercetat dacă nu cumva vâșnicii apărători ai "prostimii", în calitate de redactori sau colaboratori ai "Tribunei", dețin un spațiu locuibil apropiat sau chiar mai mare decât al tuturor căminelor de nefamiliști din oraș.

Mă simt printre cei despre care spuneți că de aproape 3 ani sînt cu sabia scoasă. Cunoașteți dvs. pe cineva care să fi avut de suferit din cauza lor? Diversitatea de opinie nu înseamnă sabie scoasă. Ați fi vrut să nu cadă Ceaușescu și să nu vi se prăbușească partidul comunist. Asta este tot, iar tot ce pățiți de la Revoluție încoace este provocat de către cei cu sabia scoasă!

Sînt de acord cu dvs. că nu mai vreți ca mama să vă fie jignită, dar aștept de la dvs. să fiți de acord cu mine că nu vreau ca mama mea, frații mei, cumnații și cumnatele mele, verii și verișoarele mele, neamul meu și poporul meu să nu mai fie jigniți de nici o clică politică, polițienească, financiară, administrativă, sau guvernamentală.

Prin profesie fac parte dintre cei care sînt chemați să educe și să civilizeze "prostimă" la care vă referiți, să o "boniteze" pentru a crea și a se bucura, EA, de valorile pe care le contabilizați dumneavoastră.

Cu bună vecinătate,

Ion UNGUREANU

Jocul de-a școala

În decurs de numai două săptămîni, elevii din România, beneficiază de două mini-vacanțe de cîte patru zile.

În nici un caz aceste intreruperi nu sînt în folosul elevilor și mai ales al celor din clasele mici. O măsură aberantă, avîndu-se în vedere faptul că cele patru, cinci cabine necesare votării pentru turul doi se vor instala cu siguranță sîmbătă, iar numărarea voturilor se va face pe parcursul nopții de duminică.

Noroc că nu vor mai urma și alte tururi de scrutin, că altfel așa am ține-o

pînă de Crăciun.

Pe timpul împușcatului, unul din puținele domenii de activitate care funcționa cît de cît normal, era tocmai învățămîntul, pe care puterea actuală ține cu tot dinadînsul să-l de-regleze.

La nici un caz, această măsură nu-i mai avantajează nici pe elevi, nici pe dascăli.

Și pe urmă, ce-ar însemna dacă, în continuare, vîzînd că se poate și așa, elevii și-ar lua din cînd în cînd astfel de "libere"?

Dă-le doamne, minte.

Vasile GALATA

NOTĂ

Sînt întrebări pe care nu mai merită să le pui. De pildă, despre "bucate", despre gestionarul care nu mai are unde să-și facă gaură la curtea, despre moneda de 25 de bani, după care nimeni nu se mai apleacă s-o ridice. Despre birocrație am cam uitat, fie ea șomer, căruia i s-au tăiat legăturile cu lumea, fie ca un umil dintotdeauna, mulțumit că la lăsatul unui geam de ghișeu nu i s-au tăiat degetele. Adesea insolenți, alții nepăsători, "rumegîndu-și" sandvișul cu sensibilitatea epidermică a unui hipopotam, uneori, pur și simplu, incompetenți, fură vreme și bine ar fi dacă ar face-o cu niște

nori interminabili.

Iată, primesc de la OJCVL clasică somație de plată a apartamentului și aproape de fiecare dată e greșită pe undeva. Pe o parte a cărții poștale, la "adrisant" sînt eu, pe partea cealaltă, numele unei

„DRĂGĂLAȘENI“

doamne. Altădată, din totalul a două rate, suma rezultată e mai mică decât oricare din cifrele adunate. Firește, lucrurile sînt reparabile, dar această cvasiconsecvență în greșeală te face să te întrebi cite parale face autorul. Ultima dată, „cartea” a arătat

bine, dar funcționara arată a mămică dură. Întrebi cîte rate de plată mai ai pînă la sfîrșitul anului și ea îți răspunde cîți ani, de parcă n-ai ști, exersîndu-și, astfel, truția birocrațică, dreptul de a te lua peste picior numai fiindcă ea e un pilon acolo și tu ai probleme de existență complicate.

Ce-i mai uimitor este că sistemul de plată a rămas același, greoi, de pasare de la un funcționar la altul, fleacare cu coada lui, cu nervoșii săi. În locul unei plăți directe, așa cum se petrecea lucrurile pe un poligon de învățat șoferia, faci slalom printre jaloane de felul ce'or de mai sus, pierzînd timp și bucurîndu-te de „drăgălășenii” ofuscate.

Stefan MIHAI

Mica publicitate

DIVERSE

TAVI REISEN transportă cu autocare NEOPLAN, persoane, pachete, lăzi, până la Köln. Telefoane 92/43 11 57; 43 12 95. (1371)

• Baterist autorizat, tobe românești, aștept solicitări pentru nunți. Telefon 92/44 07 72. (1373)

• Luni, 12 octombrie, încep cursurile de CONTABILITATEA SOCIETĂȚILOR COMERCIALE. Telefon 92/42 46 72. (Mărza). (1382)

VÎNZĂRI-CUMPĂRĂRI

• Vind butelle aragaz, încărcată. Telefon 47 27 93. (P.G.)
• Cumpăr ceasuri diferite. Ceasornicaria „MOTOCU”, str. Nicolae Bălcescu nr. 43 (în curte). (1381)

DECES

Adine îndurerată, anunțăm rudele și cunoscuții că fratele nostru drag **TOMA FLORIN** în etate de 71 de ani, din Germania, în ziua de 7.X.1992, a decedat. Odihnească-se în pace! Jeni și Dumitru (1383)

Societatea comercială „S & M” S. R. L. Sibiu

Anunță clienții că
ADAOSUL COMERCIAL

practicat la unitatea proprie de desfacere va fi de
MAXIMUM 30%

— 417 —

Comunicat

Biroul Circumscripției Electorale nr. 33 Sibiu, invită președinții secțiilor de votare în ziua de 9 octombrie 1992, ora 9,00, să se prezinte pentru ridicarea buletinelor de vot și procesele-verbale pentru al 2-lea tur de scrutin, astfel:

— Secțiile de votare din municipiul Sibiu se vor prezenta la sediul Primăriei municipiului Sibiu;

— Secțiile de votare din municipiul

Mediaș, la sediul Primăriei Mediaș;

— Secțiile de votare din celelalte orașe și comune din județul Sibiu se vor prezenta pentru ridicarea buletinelor de vot și a proceselor verbale la sediul Prefecturii Sibiu.

PREȘEDINTE,
Sorescu Rodica

— 416 —

RAZBOI ȘI DEMILITARIZARE

SARAJEVO — Ieri au început în capitala Bosniei, negocierile între cele trei părți beligerante (Bosnia — Croația — Iugoslavia sirbo-munte-negreană) pentru demilitarizare. În ajunul reuniunii, Sarajevo a fost ținta unităților de artilerie sirbe. La Bosanski Brod, în apropierea unei rafinării, s-au dat lupte marți dimineața. Satele din jur au fost ocupate cind de forțele sirbe, cind de cele bosniace. Lupte s-au dat și la sud de Doboi. Armata iugoslavă, dominată de sirbi, se va retrage conform tratatelor de la Geneva din peninsula croată Prevlaka până la data de 20 octombrie. Sirbii revendică această peninsulă din Croația, motivind că ar aparține de Boka (Munte-negru), care face parte din actuala Iugoslavia, conform unor documente din

1938. Generalul Zivoda Panici (șeful Statului Major al Armatei Iugoslaviei) a avut convorbiri marți cu unități ale flotei maritime asupra aceluiași demilitarizări a peninsulei amintite. Fostul premier neocomunist polonez Tadeusz Mazowiecki și-a anunțat un nou turneu pe ruta: Croația Bosnia — Voevodina — Kosovo — Sandjak. Radio Novisad a anunțat că, după cum a declarat Nicolae Nicoară (președintele Crucii Roșii Române), 500 de copii din fosta Iugoslavia vor fi primiți de România. Alți 1000 de copii, împreună cu familiile lor, au plecat ieri în Franța, din inițiativa unor organizații de caritate. Ei vor fi adăpostiți pe timpul iernii. ONU dezbată un proiect de rezoluție, privind interzicerea zborului avioanelor sirbe deasupra Bosniei. Liderul sirb Karadžić a acceptat la Geneva oprimarea acestor zboruri, dar cu condiția ca forțele Bosniei să-și înceteze înaintarea.

FLASH

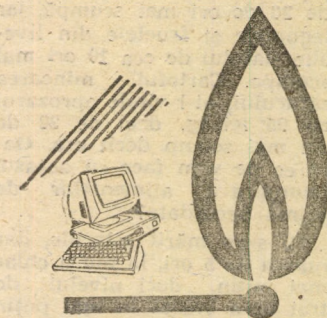
• KLAUS KINKEL (ministru de externe german) și-a încheiat, ieri, o vizită de 2 zile la Moscova, inaugurând noul sediu al Ambasadei Germaniei. În discuțiile cu omologul său rus, A. Kozirev, a abordat problema lichidării

Vineri, 09.10.1992, ora 10, Firma PIROSTOP din Oradea, așteaptă pe cei interesați la sediul Grupului de Pompieri din municipiul Sibiu, str. V. Cârlova nr. 16-22, telefoane 41 12 12, 41 12 13, 41 15 39, 081, pentru prezentarea unor sisteme de alarmă automate împotriva incendiilor și efracțiilor.

Fabricate în Canada, și omologate în România, acestea se pretează a fi montate în depozite, săli de spectacol, spații muzeistice, biblioteci, arhive etc.

Centrala de abonat permite împărțirea imobilului sau a suprafeței supravegheate în mai multe zone, concentrând și prelucrând informațiile primite de la detectorii din zonele supravegheate. Centra-

la se conectează la linia telefonică prin care se anunță automat CENTRALA DISPE-

CER instalată la Grupul de Pompieri, care, conectată la un computer și o imprimantă, permite afișarea conform programului, a datelor necesare

sau solicitate de operator (adresă, denumirea abonatului, zona sau zonele alarmate, schița zonei alarmate).

Persoanele fizice sau juridice interesate, care din diferite motive nu se pot prezenta la data mai sus menționată pentru a asista la demonstrația practică de funcționare a acestor sisteme, se pot informa ulterior asupra acestor sisteme la numerele de telefon enumerate.

NU UITAȚI! Cu sistemele de alarmă ale firmei PYROSTOP se pot descoperi la timp focarele de incendiu și salva vieți și bunuri materiale.

Grupul de Pompieri al județului Sibiu

Păltiniș la sfârșit de săptămână

Aș putea fi acuzată că n-am stat de vorbă cu „factorii de răspundere”, cu conducerea Stațiunii Păltiniș. Am preferat însă să privesc lucrurile din punctul de vedere al turistului, care la sfârșit de săptămână caută să-și bucure ochiul și sufletul de ultimele zile ale toamnei.

Întîmpinați la intrarea în stațiune de o apreciable can-

titate de gunoi menajer (și nu numai) era cît pe-acî să facem cale întoarsă gîndindu-ne că am nimerit în altă parte. După aceea ne-am a-

pundere” neavînd nici un amestec, dimpotrivă, fiind lăsată să-și piardă și ultimele urme ale progresului și civilizației — asfaltul.

Oricum, jalnică imagine a Păltinișului. Fîlindă dacă înțelegem lipsa de turiști — că nu-i sezonul — nu înțelegem de ce stațiunea arată ca și cînd ar fi părăsită definitiv. Poate nu știu cei ce ar trebui, proverbul: „Să-ți faci iarna car și vara sanie”. Și-ar mai trebui să știe că turismul nu înseamnă numai cunoașterea a „cel puțin două limbi de circulație internațională” ci și inițiativă, idei, și curaj. Că repararea cabanelor trebuia făcută astă-vară, că nu trebuie așteptată zăpada să astupe gropile și mormanele de gunoie, că multe se puteau face pentru atragerea turiștilor chiar și în sezonul de vară și multe altele.

Uite așa se face turismul la noi. Ca politica!

Natalia DROC

— Note —

mintit că, din contră, asta este un semn de recunoaștere pentru că gunoaiile acelea nu sînt de ieri de alaltăieri acolo. Așa că am mers mai departe. Și rău am făcut. Pentru că stațiunea era aproape pustie. Și nici nu-i de mirare. Ce să te atragă? Lacătele de pe uși? Balcoanele căzute într-o parte ale cabanelor? „Dodo-Dorela” cu muzica lui pentru surzi (și analfabeți)?

Ca să nu mai vorbesc de varianta de drum cu sens unic, pentru urcat, pe care nu v-aș sfătui să o folosiți deși este deosebit de frumoasă. De la natură, „factorii de răs-

Legislația zgomotelor de noapte

Cîteva scrisori venite de la cititori reclamă „zgomote de noapte” provenite din vecinătăți în care privatizații acordă asistență babilică unor persoane fără chef de a se odihni. Desigur, șocul privatizării, pînă să însemne și invidia pentru megieșul cuprins, care a tocat mai puțin banii și i-a economisit mai mult, ori, poate, cine știe? obținut cîndva dintr-o sursă secretă, poate fi privit și astfel, dar demersul nostru se vrea cel al cunoașterii reglementărilor în vigoare. Astfel am ajuns la Hotărîrea guvernamentală, semnată la 14 august 1990 de Petre Roman, și publicată în Monitorul Oficial nr. 192, partea I, care arată că „restaurantele și unitățile cu program distractiv pot avea program între orele 10,00—5 dimineața”. De asemenea, articolul 7 pretinde afișarea obligatorie a programului unității, după cum articolul 8 stipulează că neafișarea reprezintă o contravenție amendabilă cu 5000 — 10000 de lei, constatarea acestei situații trebuind s-o facă inspectorii comerciali de stat.

Problema ar fi aceea dacă rulotele, „pintenii-dughene”, sau mai știu eu ce reprezentări stambulice se încadrează în dreptul de a obține orar de noapte și de a fi admise ca ofertante de programe dis-

tractive. După părerea mea, formulată în urma lecturării a cel puțin de trei ori a respectivei hotărîri guvernamentale, NU, după cum și ambiguitatea „artisticului” oferit e totuși descifrabilă, unitățile respective trebuind să ofere ele așa ceva, și nu clienții unităților și vecinătăților.

Intr-o discuție avută cu secretarul Primăriei Sibiu, dl. Cornel Știrbeț, am aflat că mai e operațională Legea 37/1970, care e fermă, dar nesocotită, pentru izul ei prer evoluționar. De asemenea, domnia sa consideră că, în acest caz, al „balamucului stradal nocturn”, în aceste vremuri confuze, cu dispoziții neclare provizorii, soluția ar putea fi în mîna Sanepidului, care ar putea pune condiții de autorizare privind și aspectul poluării fonice. Printre tehnicile de consens uzitate, referirea fiind legată de locuințele de bloc, este cea a obținerii consimțămîntului scris al colocalitorilor.

Personal n-am întîlnit situații de genul celor reclamate, întoarcerea mele noaptea din tipografie, la lumina oferită de unitățile comerciale unde moțâie domnișoare elegante, dîndu-mi siguranța pasului făcut alături de bălți și gropi.

Ștefan MIHAI